

WP1, 15 januari 2018

Geachte heer VS1 en geachte heer VS2,

Helaas ben ik vanavond niet aanwezig bij het gesprek. Toch wil ik u wel mijn reactie op de gang van zaken gedurende de afgelopen maanden kenbaar maken.

Na het gesprek op 11 september jl. waarin de slachtoffers van het machtsmisbruik door de kerkenraad hebben verteld heb ik vervolgens met stijgende verbazing de verdere communicatie tussen u en de betrokkenen gevolgd.

U heeft er steeds opnieuw blijk van gegeven de kerkenraad in alles te willen volgen. Zowel het advies als ook uw communicatie daarna waren daar erg duidelijk over.

Uw weergave over de gang van zaken zoals u die beschreven heeft op 8 januari jl. is onjuist. In het gesprek van 11 september jl. en in de daarop aansluitende brief van oktober hebben M1 en G8 en G1 helder en expliciet verwoord dat er ook een moment kon komen dat het traject met u als afgerond zou worden beschouwd. Uw advies was van dien aard dat u dus zelf de weg naar een mogelijke oplossing heeft geblokkeerd. Dat wil ik op z'n minst toch even kwijt.

Behalve de procesmatige kant van de zaak is er ook op het vlak van uw inlevingsvermogen een en ander niet in orde. Het is een liefdeloos verhaal. U heeft er op geen enkele moment na het gesprek nog blijk van gegeven dat u zich realiseert wat u deze mensen aandoet door ze meer dan een half jaar aan het lijntje te houden. U bent niet neutraal geweest, u heeft u niet onafhankelijk opgesteld, u heeft eenzijdig gehandeld, waarschijnlijk overtreedt u zelfs de wet.

Ik vraag me af wat u beweegt om deze mensen te beschuldigen van een verkeerde toon en van het blokkeren van een oplossing. In mijn ogen liggen de zaken precies andersom. U heeft door het negeren van de feiten, welke gewoon onderzocht kunnen worden en door het steeds tegemoet komen aan de kerkenraad de moeite en de pijn verergerd. U bent op die manier zaken aan het toedekken die mogelijk het daglicht niet kunnen verdragen.

Hoogachtend,

SH1